

Lærerrapport fra forskningsprosjektet om ungdommens språk i Vestby kommune, som ble gjennomført av klasse 1STF ved Vestby videregående skole, skoleåret 2014-2015, i forbindelse med Holbergprisen i skolen.

Lærerrapport

Vestby-målet

Marita Kristiansen

Innhold

1 Innledning	2
2 Det meningssøkende menneske	2
2.1 Kristne og humanistiske verdier	2
2.2 Kulturarv og identitet.....	3
3 Det arbeidende og samarbeidende menneske	3
3.1 Læring og arbeid	3
3.2 Allsidig utvikling og tilpasset opplæring	5
3.3 Plikter og ansvar.....	5
3.4 Lærernes rolle	6
4 Det skapende menneske	7
4.1 Kreative evner	7
4.2 Kritisk sans og vitenskapelig arbeidsmåte	7
5 Konklusjon	8
6 Kilder	9

1. Innledning

Jeg ble presentert for Holbergprisen i skolen tidlig i høst. Jeg underviser på studiespesialisering med forskerlinje for første gang i år, og var allerede i gang med et prosjekt der elevene skulle prøve å definere sin egen dialekt. Vi begynte å jobbe med dette etter at jeg hadde tatt med klassen på et arrangement i Vestby historielag. De står bak utgivelsen av en bok om det gamle Vestby-målet, skrevet av Henning Karlstad. Da jeg fikk høre om Holbergprisen i skolen, så begynte vi å diskutere om ikke vi skulle gjøre dette til et større prosjekt. På forskerlinja er det vanligvis stort fokus på realfagene. Jeg så dette som en gylden mulighet til å vise elevene at det også forskes på de humanistiske fagene.

Elevene mine var veldig positive og hadde lyst til å prøve. De var klar over at dette ville bli et omfattende arbeid, men det så ikke ut til å skremme. Jeg så jo også raskt at dette ville bli tidkrevende. Hadde vi virkelig tid til å gå løs på dette, midt i en travel hverdag med tunge læreplaner og eksamen truende i det fjerne? Siden dette er en vg1-klasse, og eksamen ikke kommer før på vg3 i norsken, så valgte jeg å ta sjansen. Det jeg oppdaget underveis i arbeidet, var at dette prosjektet ga elevene en mer helhetlig og relevant gjennomgang av pensum enn jeg har klart å få til tidligere. Derfor har jeg valgt å ta utgangspunkt i læreplanen når jeg skriver denne rapporten. Dette forskningsprosjektet dekker nemlig store deler av både den generelle delen av læreplanen, og læreplanen i norsk for vg1.

Den generelle delen av læreplanen fra Kunnskapsløftet (KL06), som ble videreført fra R94 og L97, snakker om hva slags mennesker man ønsker å utvikle i den norske skolen. Den sier at «opplæringens mål er å utvide barns, unges og voksnes evner til erkjennelse og opplevelse, til innlevelse, utfoldelse og deltakelse». (KL06, s.2) Videre trekker den fram det meningssøkende, skapende, arbeidende, allmenndannede, samarbeidende, miljøbevisste og integrerte mennesket. Jeg vil i denne rapporten ta utgangspunkt i noen av disse når jeg skal presentere mine erfaringer med arbeidet til Holbergprisen i skolen, om enn i en litt annen rekkefølge.

2. Det meningssøkende menneske

2.1 Kristne og humanistiske verdier

Da vi hadde bestemt oss for temaet Vestby-målet, fant jo elevene raskt ut at de var avhengige av å bruke informanter. I Læreplanen ønsker man at «Barn og unge må både forstå moralske krav og la dem bli gjeldende for sin vandel». «Normene som gjelder i samfunnet – i yrkesetikk, arbeidsmoral og forretningsetikk – har avgjørende innvirkning på samfunnets kvalitet.» (KL06, s.3) Det forskningsarbeidet som klassen har gjennomført, ga oss muligheten til å ta opp etiske spørsmål knyttet til forskning på mennesker. Dette temaet kom de også inn på i andre fag, som teknologi og forskningslære, naturfag og samfunnsfag. Vi hadde flere diskusjoner i klasserommet der elevene måtte ta stilling til både hvordan de skulle forholde seg til og møte informantene sine, og hvordan de skulle håndtere det materialet de samlet inn. Diskusjonene åpnet øynene deres for det moralske ansvaret som følger med forskning på mennesker. I tillegg så dekket jo dette kompetansemålene under

hovedområdet «muntlig kommunikasjon» i norskplanen, som sier at «elevene skal kunne lytte til og vise åpenhet for andres argumentasjon og bruke relevante og saklige argumenter i diskusjoner» og «mestre ulike roller i samtaler, diskusjoner (...)». (*Læreplanen i norsk*, 2013, s.10) I debatter og med samarbeid i grupper ble de også utfordret på humanistiske verdier som toleranse og forståelse for at vi er ulike.

2.2 Kulturarv og identitet

«Opplæringen skal (...) ivareta og utdype elevenes kjennskap til nasjonale og lokale tradisjoner – den hjemlige historie og de særdrag som er vårt bidrag til den kulturelle variasjon i verden.» (KL06, s.4) I arbeidet vårt tok vi utgangspunkt i boka *Å sa du?* av Henning Karlstad. Gjennom denne fikk elevene en kort innføring i det gamle Vestby-målet og ny kunnskap om sitt lokalmiljø.

Karlstad kom også på besøk i klasserommet vårt og snakket med elevene om hva som kjennetegner språket i vårt lokalmiljø. Vi ble nødt til å foregripe pensum noe og trekke inn kompetansemålet fra vg3 som sier at «elevene skal kunne gjøre rede for særtrekk ved et utvalg norske talemålsvarianter og reflektere over forhold som kan påvirke utviklingen av talemålet». (*Læreplanen i norsk*, s.12) I disse samtalene med både Karlstad og vår forskerkontakt Unn Røyneland, måtte elevene «bruke norskfaglige kunnskaper og begreper i samtaler om (...) språk» og de måtte «beskrive grammatiske særtrekk i norsk og sammenligne med andre språk». (*Læreplanen i norsk*, s.10)

KL06 sier også at «utviklingen av den enkeltes identitet skjer ved at en blir fortrolig med nedarvede væremåter, normer og uttrykksformer». (KL06, s.4). Hele dette prosjektet har hjulpet elevene med å finne ut av sin egen språklige identitet. De har blitt bevisste på eget språk ved å studere andres. Dette har gitt noen av dem en ny trygghet og forankring i lokalmiljøet, som de ikke hadde tidligere. Det vil kunne bidra til å gi dem «mot til å ta et personlig standpunkt, trygghet til å stå alene og karakterstyrke til å tenke og handle etter egen overbevisning» (KL06, s.4)

3 Det arbeidende og samarbeidende menneske

3.1 Læring og arbeid

Skolen skal selvfølgelig forberede elevene på de oppgavene de vil møte i arbeidslivet. «Skolen må derfor stå i tett utveksling med samfunnet rundt» (KL06, s.10). Samarbeidet med forskerkontakten fra universitetet i Oslo, Unn Røyneland, ga elevene innsikt i det arbeidet som foregår innenfor språkforskningen, både gjennom besøkene på skolen og ved at møtene vekket en interesse som førte til at de senere leste fagartikler og bøker om emnet.

Disse elevene har valgt å gå på en forskerlinje og er akademisk interesserte og bevisste på at de skal videre til høyere studier etter videregående. Nå er det vel tvilsomt om alle disse ender opp som forskere, men de har fått en innsikt i et system gjennom dette arbeidet. De

har vært nødt til å forholde seg til lover og regler. Dette ble særlig tydelig da de skulle innhente informasjon fra andre elever ved skolen. I denne sammenhengen måtte de skrive formelle tekster, og jobbet med kompetansemålet som sier at de skal «kunne tilpasse språk og uttrykksmåter til ulike skrivesituasjoner i skole, samfunn og arbeidsliv.» (*Læreplanen i norsk*, s.10). De skrev et formelt brev til rektor der de ba om tillatelse til å gjennomføre forskningsprosjektet på skolen. Alle elevene skrev, men så valgte vi sammen ut ett som vi sendte til rektor. De måtte også lage et skriv til informantene sine, der de forklarte hva prosjektet gikk ut på, og hvor informantene skrev under på at de godkjente bruken av det innsamlede materialet. Dette var også en mulighet til å jobbe med kompetansemål 16 i *Læreplan i norsk*; «beskrive og vurdere hvordan språk og sjangere brukes av representanter for ulike yrkesgrupper og i ulike sosiale sammenhenger» (s.10).

Andre regler møtte de i forbindelse med bruk av kilder. Læreplanen i norsk sier at de skal kunne «innhente, vurdere og bruke fagstoff fra digitale kilder i arbeidet med egne tekster, og følge regler for personvern og opphavsrett» (s.10). En utfordring for mange elever i videregående, er å klare å bruke kilder selvstendig og reflektert. De må forholde seg til opphavsrett og henviser til kilder på riktig måte. Gjennom dette prosjektet fikk de erfare behovet for disse ferdighetene. I møtet med faglitteraturen dekket vi også deler av kompetansemålet om at de skal «lese et representativt utvalg av samtidstekster, skjønnlitteratur og sakprosa, på bokmål og nynorsk (...), og reflektere over innhold, form og formål». De møtte tekster som jeg tidligere ville sagt var altfor vanskelige til å bruke på dette nivået, men mange elever behersket den vitenskapelige språkformen ganske godt. Dette viser jo hvor viktig det er for meg som lærer, å stadig gi elevene utfordringer, og prøve å flytte grensene for egne forventninger.

Det å gjennomføre et så stort arbeid, krever at elevene er motiverte og strukturerte. Denne gruppa har fått en større forståelse for gangen i et forskningsarbeid. De erfarte at arbeidsprosessen måtte følge en bestemt rekkefølge og fremdrift. De måtte ta stiling til mange spørsmål før de i det hele tatt nærmet seg en problemstilling. Deretter måtte de sette seg inn i både kvantitative og kvalitative metoder for å finne den som var best egnet for å finne svar på deres forskningsspørsmål. Gruppene endte opp med å ville gjennomføre en kvalitativ undersøkelse om språkholdninger, og to kvantitative undersøkelser som skulle hjelpe dem å beskrive det språket som blir brukt av ungdom i Vestby i dag. Videre måtte de utarbeide rammer og planer for gjennomføring av intervjuene. De valgte etter samtaler med forskerkontakten sin, å lage aktiviteter til informantene i stedet for tradisjonelle intervjuer med spørsmål. Først da alt dette var på plass og de hadde valgt ut informantene de skulle ha med, kunne de begynne med selve intervjuet. Deretter hadde de det omfattende arbeidet med å transkribere intervjuene og telle forekomsten av de målmerkene de hadde valgt å sette fokus på. Så gjensto selvfølgelig skrivearbeidet og analysen av resultatene. De erfarte at mye av dette arbeidet var mer krevende enn de hadde sett for seg. Uten motivasjon, ville det ikke vært mulig å gjennomføre. Jeg opplevde arbeidet med Holbergprisen i skolen som en god mulighet for elevene til å få «smaken på den oppdagerglede som kan finnes både i

nye ferdigheter, praktisk arbeid, forskning eller kunst» (KL06, s.11). Denne oppdagergleden var en viktig motivasjonsfaktor for elevene gjennom hele prosjektet. Med Holbergprisen som ramme, ble det også enklere å motivere elevene «til flid og å gjøre seg umak» (KL06, s.10). De opplevde arbeidet som mer meningsfylt når det hadde en ramme som lå utenfor skolen. De følte også at de ble tatt alvorlig i møtet med både Unn Røyneland og representanten fra Holbergprisen i skolen, Barbara Wendelbo. De har blitt intervjuet av lokalavisen og invitert til Vestby historielag for å fortelle om resultatene sine. Alt dette har gitt dem økt tro på egne evner og en sterk motivasjon til å ferdigstille rapportene sine.

3.2 Allsidig utvikling og tilpasset opplæring

«Læreren må bruke både variasjonene i elevenes anlegg, uensartetheten i klassen og bredden i skolen som en ressurs for alles utvikling og for allsidig utvikling», sies det i KL06 (s.10). Vi valgte at dette skulle være et felles prosjekt for hele klassen. De måtte allerede tidlig i prosessen ta stilling til egne og andres sterke og svake sider. Det var et stort arbeid som skulle gjennomføres, og oppgavene måtte fordeles. Noen elever hadde gode sosiale evner og ønsket å bruke dem ved å ta ansvar for kontakten med informantene. Andre hadde hode for tall og systematisk arbeid, og disse tok på seg jobben med å telle og regne. Av de grunnleggende ferdighetene i læreplanen, så er nok regning den som er vanskeligst å koble inn i norskfaget, men her fant vi rom for den også. En gruppe fikk ansvaret for å lytte og transkribere og en annen for å skrive. På denne måten utnyttet de den bredden man alltid finner i en klasse, og alle fikk delta på sine premisser.

Elevene opplevde flere ganger at det de hadde kommet fram til, ikke fungerte slik som de hadde forventet. Aktivitetene de laget til intervjuene, var konstruert for å få belegg for de målmerkene de skulle studere. Før de gjennomførte intervjuene, hadde de flere runder i klasserommet hvor de testet ut aktivitetene. De prøvde ut ulike metoder for å finne de som fungerte best. Noen av aktivitetene måtte endres før de kunne brukes. F.eks. så hadde de laget rebusoppgaver som to informanter skulle samarbeide om å løse. Disse rebusene besto av ord som ville gi belegg for å si noe om både «tjukk» I og trykk på første stavelse i informantens språk. Når de testet ut oppgaven, viste det seg at noen av bildene ga helt andre assosiasjoner til mottaker enn de de hadde forventet, og at enkelte rebuser rett og slett var for vanskelige. Denne delen av opplæringen ga absolutt «(...)rom for at alle elever kan lære ved å se praktiske konsekvenser av valg.» (KL06, s.11).

3.3 Plikter og ansvar

«Et arbeidsmiljø virker godt når alle tar inn over seg at de former vilkårene for hverandre, og at de derfor må ta hensyn til hverandre» (KL06, s.13) Dette var et punkt som ga elevene noen utfordringer. De ble ganske raskt konfrontert med det faktum at elever er ulike og har ulike evner. Klassen delte seg inn i grupper etter hva slags problemstilling de ønsket å jobbe med. En gruppe skulle prøve å beskrive hvordan språket til ungdommer i Vestby høres ut i dag, en annen gruppe ville se om de fant sosiale forskjeller knyttet til utdanningsvalg, og den

siste gruppen ønsket å se hva slags holdninger ungdommene hadde til sitt eget språk. Siden de fordelte seg etter interesse, så ble arbeidsgruppene satt sammen på en annen måte enn de pleier, og de måtte lære seg å samarbeide med noen nye. Arbeidet startet første terminen så det var jo ikke alle som kjente hverandre så godt ennå, heller. Stort sett så gikk samarbeidet bra, men de måtte håndtere et par konflikter underveis. Herfra tok de med seg nyttige erfaringer med «å treffe beslutninger i flokete situasjoner og øvelse av «kriseferdigheter»». (KL06, s.18) De så nødvendigheten av å løse problemene siden de var gjensidig avhengige av hverandre for at arbeidet skulle kunne gjennomføres, men dette var også med på å skape et godt arbeidsmiljø. Klassen består av 16 elever og de har etter hvert blitt en gjeng som jobber godt sammen, tar hensyn til hverandre og ser ut til å trives godt på skolen.

KL06 sier at «De unge må gradvis få øket ansvar for opplegg og gjennomføring av egen læring – og de må ta ansvar for egen atferd og væremåte». (KL06, s.11) Noen elever utmerker seg i slike situasjoner og tar på seg et større ansvar enn andre. Gruppene besto av 4-6 elever, så det var nødvendig med noen som tok styringa. Alle fikk likevel sin del av ansvaret ved at de lagde tidsplaner for hva som skulle gjøres når, og alle måtte ta ansvar for sin del. Da fikk det jo også konsekvenser for hele gruppa hvis noen sviktet. Det krevde et nært samarbeid og de fikk vist mye måloppnåelse i kompetansemålet «elevene skal kunne bruke fagkunnskaper og fagterminologi fra eget utdanningsprogram i samtaler, diskusjoner og presentasjoner(...)» (*Læreplanen i norsk*, s.10)

3.4 Lærernes rolle

«Lærere må kjenne kunnskapens grenser og muligheter – også for å holde seg à jour og vokse i kompetanse når ny viten vinnes gjennom faglig utvikling eller forskning» (KL06, s.11) Møtet med Holbergprisen i skolen har vist seg å være en god mulighet for faglig oppdatering også for læreren. Det er en utfordring for de fleste lærere å få tid til å holde seg oppdatert på fagene sine. Den pedagogiske delen av jobben er nok den som får mest fokus. Vi får stadig tilbud om kursing på nye pedagogiske idéer og metoder, men ikke så ofte rent faglige oppdateringer. Vi underviser som regel i flere fag og det er store fagområder å skulle ha oversikt over. Muligheter for faglig utvikling er minst like viktig som didaktikken. Man er stort sett enige om at en lærer som er engasjert i faget sitt, når lettere fram til elevene når pensum skal formidles videre. Selv ble jeg lærer bl.a. fordi jeg liker å lære selv. Ny kunnskap skaper fornyet engasjement. I forbindelse med dette prosjektet har jeg vært nødt til å lese meg opp på det fagområdet elevene skulle jobbe med, for å kunne gi veiledning. Møtet med et fagmiljø på denne måten, var minst like givende for meg som for elevene. Jeg tar jo også dette med meg i andre deler av mitt arbeid, med andre fag og andre elever.

4 Det skapende menneske

4.1 Kreative evner

I læreplanen defineres skapende evner som å kunne «oppnå nye løsninger på praktiske problemer ved uprøvde grep og fremgangsmåter, ved å oppspore nye sammenhenger gjennom tenkning og forskning» (KL06, s.5) I den innledende prosessen fikk kreativiteten blomstre. Selv om det var viktig for dem å sette seg inn i ny fagkunnskap, så måtte de sette den inn i sin sammenheng og komme fram til sine egne tolkninger. Det holdt ikke å gulpe opp den fagkunnskapen de hadde lest seg fram til. De måtte selv skape noe. På denne måten fikk elevene «trening i tenking – i å gjøre seg forestillinger, undersøke dem begrepsmessig, trekke slutninger og avgjøre ved resonnement, observasjoner og eksperimenter».(KL06, s.6)

Skriveprosessen krevde selvfølgelig også kreativitet, som all produksjon av tekst. Dette er ett av hovedområdene i *Læreplan i norsk*, skriftlig kommunikasjon. Klassen har fått mye trening i kompetansemål som «skrive tekster med tema og fagterminologi som er tilpasset eget utdanningsprogram, etter mønster av ulike eksempeltekster». (s.10) Oppgavene fra tidligere år med Holbergprisen i skolen var gode eksempeltekster. De er skrevet av elever i videregående og ligger derfor på et nivå som er overkommelig. Disse var en god introduksjon til rapportsjangeren. Oppgaven dekket også delvis kompetansemål 12; «Elevene skal kunne gjøre rede for argumentasjonen i andres tekster og skrive egne argumenterende tekster på hovedmål og sidemål» (*Læreplan i norsk*, s.10).

Neste uke skal gruppene presentere resultatene sine for vg3-klassene på skolen. Da må de skape et produkt i en annen sjanger, noe som krever andre evner og en ny form for kreativitet. De må «kombinere auditive, skriftlige og visuelle uttrykksformer og bruke ulike digitale verktøy i presentasjoner». (*Læreplan i norsk*, s.10) Og i forbindelse med det arbeidet må de selvfølgelig «bruke kunnskap om retoriske appellformer» (s.10) Vi ønsker at de skal dele den kunnskapen de har fått, med andre elever på skolen. De skal også holde et foredrag for Vestby historielag før sommeren. Det vil være et annet publikum som krever andre virkemidler.

4.2 Kritisk sans og vitenskapelig arbeidsmåte

De må utøve kritisk sans og skjønn for å tilpasse seg til de tre ulike formidlingssituasjonene de møter her. I arbeidet med den skriftlige teksten måtte de «vurdere og revidere egne tekster ut fra faglige kriterier» (s.10). De må være mottakerbevisste for å kunne tilpasse bruken av virkemidler, og de må ha fagkunnskap om sjanger og retorikk for å vite hva som fungerer. Den kritiske sansen ble utviklet i bl.a. arbeidet med kilder og i valget av metode.

Før vi startet på dette forskningsprosjektet, besøkte vi Vestby historielag og fikk høre mer om bakgrunnen for bokprosjektet deres og hvordan de hadde jobbet. Karlstad skriver i forordet til *Å sa du?* at «Arbeidet er gjort i ren samler- og fortellerglede, uten vitenskapelige ambisjoner». Dette var en fin innfallsvinkel for klassen til å måtte definere hva som

kjennetegner vitenskapelig metode. I realfagene finner man egne kompetansemål som handler om metode, men dette har tradisjonelt fått liten plass i norskfaget. Vi hadde metode som tema under det første besøket fra forskerkontakten vår. De fikk en god introduksjon til hva metode dreier seg om og spørsmål de måtte ta stilling til før de kunne gå i gang med intervjuene sine.

5 Konklusjon

Læreplanen forklarer forskning bl.a. som «en framgangsmåte for å korrigere forutinntatte standpunkter, rådende teorier og gjeldende begrep – og for å utvikle nye». (KL06, s.7) De hadde noen arbeidshypoteser før de startet innsamlingen, som viste seg å ikke stemme. De trodde f.eks. at de ville finne flere spor av den gamle Vestby-dialekten blant yrkesfagelever enn blant elevene på studiespesialiserende program. Dette fant de ikke. Det var tydelig at dette overrasket dem og gjorde noe med fordommene. De syntes det var spennende å oppdage at de «tok feil» og dette resultatet vekket ny nysgjerrighet. Øvelse av vitenskapelig forståelse og arbeidsmåte krever i følge Læreplanen trening av tre egenskaper:

- «- Evnen til undring og å stille nye spørsmål
- Evnen til å finne mulige forklaringer på det en har observert, og
- Evnen til gjennom kildegranskning, eksperiment eller observasjon å kontrollere om forklaringene holder» (KL06,s.7)

Min konklusjon er at Holbergprisen i skolen har vært en enestående mulighet for å utvikle disse evnene hos mine elever.

Selv om det har vært et stort arbeid som har tatt mye tid, så har vi gjennom denne prosessen jobbet med 14 av 20 kompetansemål i *Læreplan i norsk* for vg1. I innledningen til kapittelet om formålet med norskfaget står det; «Norsk er et sentralt fag for kulturforståelse, kommunikasjon, dannelse og identitetsutvikling. Gjennom aktiv bruk av det norske språket innlemmes barn og unge i kultur og samfunnsliv, og rustes til deltakelse i arbeidsliv og demokratiske prosesser. Norskfaget åpner en arena der de får anledning til å finne sine egne stemmer, ytre seg, bli hørt og få svar». (s.2) Jeg har selv blitt overrasket underveis av hvor mye av faget mitt som har kunnet integreres i dette arbeidet. Det har satt norskfaget inn i en helt ny sammenheng for elevene. De har hatt norsk siden de startet i førsteklasse og sitter med mange erfaringer og fordommer når de starter på videregående. Forskningsprosjektet vårt har fått denne klassen til å se på faget på en annen måte. Det har forhåpentligvis gjort det mer relevant og tilgjengelig. Det har gitt dem nye ferdigheter som de vil få nytte av i flere fag, både til eksamen og videre studier. Jeg som skal følge denne klassen i to år til, har blitt bedre kjent med dem fordi jeg har sett dem i utfordrende situasjoner. Vi har hatt et annet møte i klasserommet enn det jeg ellers opplever. Dette har vært et felles prosjekt, vi har spilt på lag. De har i større grad sett på meg som en trener og veileder, og ikke bare en dommer. Selv om jeg er den som skal sette karakterer, så har den

funksjonen min fått mindre fokus. Dette har vært en klar fordel som jeg håper å kunne ta med videre til vg2 og vg3.

Når det gjelder den tverrfaglige delen av dette prosjektet, så har den blitt mindre enn det vi hadde håpet på. Vi har vært inne i både naturfag- og teknologi og forskningslære-pensumet, men vi har i liten grad klart å trekke inn samfunnsfaget. Dette skyldes flere ting, men først og fremst tid, både på timeplanen og for oss lærere til å finne tidspunkter for samarbeidsmøter.

Jeg har gjort meg noen erfaringer som jeg tar med videre. Erfaringer som vil påvirke undervisningen min og som gjør at jeg har lyst til å delta i Holbergprisen i skolen med flere elever ved en senere anledning.

Kilder:

Karlstad, Henning: *Å sa du? På leiting etter Vestbymålet*, 2014

Læreplan for grunnskolen og den videregående skolen, 2006,

http://www.udir.no/Upload/larerplaner/generell_del/generell_del_lareplanen_bm.pdf?epslanguage=no

Læreplan i norsk, 2013, <http://data.udir.no/kl06/NOR1-05.pdf?lang=nob>